

det, som han Gang efter Gang slog paa, da han talte om logisk Vanvid, thi det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa han driver sin Logik, let løber ud i det, som han kalder det logiske Vanvid. Det ærede Medlem rettede en Række kritiske Bemærkninger mod, hvad der vilde fremkomme, hvis Retsreformen gik igennem. Den Kritik, han rettede mod Sagførernes Stilling og Sagførernes ringe Indflydelse, rammer først og fremmest Sagførerne under det nuværende Retssystem og rammer der meget haardere, end den vil kunne ramme under det ny foreslaaede System. Der er nemlig ingen Tvivl om, at gennemføre vi dette Retsreformforslag, ville adskillige af de Fejl, der kunde rettes mod Sagførerne under det gamle System, være blevne afhjulpne, idet der under det ny Retssystem tilsikres Befolkningen en vis Grad af gratis Retshjælp. Naar der bliver fuld Offentlighed, vil netop denne kontrollerende Offentlighed drive Sagførerne til i en ganske anden Grad end nu at lægge Vægt paa deres Gerning og faa noget ud af den. Det ærede Medlem argumenterede paa denne, synes jeg, logisk vanvittige Maade — det er det ærede Medlem selv, der stadig brugte dette Udtryk —, at dette Retsreformforslag duede ikke, og derfor kunde han ikke stemme for det, idet, som det ærede Medlem sagde, Alma Bondesens Sag ikke vilde være kommen for en Nævningeret, og han erklærede, at selv om han var imod Nævningers Indførelse, maatte han dog ønske, at en Sag som denne, naar man havde Nævninger, kom for disse. Dette var en Konsekvens omtrent som den, vi hørte forleden Dag, da vi drøftede Kvindernes Valgret. Jeg skal oplyse, at det ærede Medlem, der altsaa staaer som Ordfører for Højre, her viser sig at staa som uvidende om det, han taler om. Alma Bondesens Sag vilde netop komme under Nævningebehandling, hun var ikke blot anklaget for Bedrageri, men ogsaa for Tyveri, og da dette kan belægges med en saadan Straf, som tvinger Sagen ind for Nævninger, vilde disse altsaa komme til Anvendelse. Da han er greben i en saadan Bundvidenhed, siger han: ja, efter Landstingets Affattelse vilde Alma Bondesens Sag ikke være kommen ind for Nævningeretten, og det er vel rigtigt, og man kan vel gaa ud fra, at der vilde blive mikset noget sammen i denne Retning oppe i Landstinget. Det er altsaa et Tilbagetog fra det ærede Medlems Side. Det er ikke logisk; jeg tror snarere, at det er noget, som det ærede Medlem nævnte

før. Der er ingen Forskel mellem Landstingets Affattelse og Folketingets paa dette Punkt, der er en Forskel paa Landstingets og Folketingets Standpunkt over for politiske Forbrydelser og Voldsforbrydelser og ogsaa paa andre Punkter. Altsaa, det ærede Medlem er for anden Gang grebet i komplet Uvidenhed om de Ting, han taler om.

Dermed tror jeg at kunne forlade det ærede Medlem, og jeg skal henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Poul Rasmussen) som for Resten er karakteriseret for nylig af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkred (Birck). Denne sidste udtalte, at Sagførerne vare mærkelige Mennesker, de appellere til Stemningen og til slette Instinkter, gavede Folk en Sludder for en Sladder, saadan var der mange Folketingsmænd og Sagførere, der bare sig ad. Saa nævnedes det ærede Medlem sin gode Ven det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkred som Vidnesbyrd derom. Det huske jo alle de ærede Medlemmer. Lidt efter have vi hørt en Tale af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, og jeg maa erkende, at den stemmer meget godt med den Beskrivelse, det ærede Medlem gav af ham. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds vilde nemlig paastaa, at Højre ikke var nogen Modstander af Retsreformen, skønt han og hans Partifæller vilde stemme imod den. Han vilde paastaa, at Højre ikke var løbet fra sit Standpunkt, skønt det for 2 Aar siden stemte for denne Reform og nu ikke vil stemme for den. (*Hammerich*: Jeg stemte ikke!) Retsreformen blev den 18. December 1902 enstemmig vedtaget. Der var ingen, der stemte imod, saa der er altsaa Forskel i Højres Stilling. Det forekommer mig rigtigt nok at være det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds kaldte at give en Sludder for en Sladder. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at Højre ikke var noget forbenet Parti, nej, det er snarere et letbenet Parti i denne Sag og i andre Sager, men det er ingen Dyd at være letbenet, det er en Dyd at være udviklingsdygtig, at gaa fra forældede Standpunkter over til bedre. Det ærede Medlem bebrejdede os, at vi bleve staaende ved Karl Marx, som om ikke det væsentligste hos Marx er Udviklingslæren (*Birck*: som er gal!) Det er vist ikke Udviklingslæren, som er gal. Er der nogen, der har forkyndt Udvikling mere i fremadskridende Retning, saa er